

РЕШЕНИЕ

№ 5816

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 24.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10567** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 37 216 от 29.10.2021 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 1012 – 21 – 1606 от 27.10.2021 г. по описа на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) С. - град, подадена от Е. И. Д. (Д.), ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез Адвокатско дружество „С., Т., Х. и С.“, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 1 (надпартерен), чрез адв. П. В. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 1 (надпартерен) срещу Решение № 1040 – 21 – 1023 от 06.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 5101-21-668#2 от 29.09.2021 г. на оспорващата срещу Разпореждане № 30849 от 03.09.2021 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО като неоснователна и е потвърдено посоченото разпореждане, с което злополуката станала с жалбоподателя не е приета за трудова.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и поради необоснованост. Твърди се, че неправилно административният орган е приел, че претърпяното на 11.02.2021 г. здравословно увреждане от Е. Д. не е получено през време и по повод на извършваната работа. Излагат се подробни аргументи, че административният орган не е изяснил всички

факти и обстоятелства от значение за случая, поради което и обжалваното решение на директора на ТП на НОИ е немотивирано и необосновано. Отделно от това в жалбата е посочено, че ответникът не е изложил собствени мотиви в издадения от него акт, тъй като преповтаря доводите, изложени в разпореждането на лицето по длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО, без да са обсъдени доводи на оспорващата. Инвокират и съображения по съществото на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Ф., които поддържат жалбата, предлагат да се уважи, претендират разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - директор на ТП на НОИ – С. град – редовно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмено становище.

Заинтересованата страна – „А1 България“ ЕАД – редовно призована, се представлява от юрк. З., който оспорва жалбата и предлага да не се уважава.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че с декларация за трудова злополука, вх. № 668 от 03.09.2021 г., от заинтересованата страна, осигурителят, „А1 България“ ЕАД, е деклариран в ТП на НОИ С. - град, настъпила на 11.02.2021 г. злополука. Съгласно чл. 59 от КСО по постъпилата декларация в ТП на НОИ С. - град е открито досие за трудова злополука № 30849.

Съобразно данните от декларацията и приложените към нея Протокол от 02.09.2021 г. за резултатите от извършено разследване на злополуката от осигурителя – „А1 България“ ЕАД (л. 92-93), Заповед № 45 от 02.09.2021 г. на председателя на НСИ, писмените обяснения на Е. Д. (л. 97), на Ц. Г. (л. 98), на И. С. (л.99), график за работа за м.02.2021 г., служебна бележка изх. № 3321 от 03.09.2021 г. , издадена от „А1 България“ ЕАД, лист за преглед на пациент № 3766 от 11.02.2021 г. , Амбулаторен лист № 00281 от 08.04.2021 г., лист за преглед на пациент № 9645 от 08.04.2021 г., Амбулаторен лист № 00323 от 21.04.2021 г., Амбулаторен лист № 00115 от 27.05.2021 г., Амбулаторен лист № 0057220.07.2021 г., лист за преглед на пациент в КДБ/СО 02.06.2021 г., Амбулаторен лист № 00004 от 21.04.2021 г., Епикриза И.З. № 7471/2021 г. , издадена от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, Епикриза И.З. 15357/2021 г., издадена от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД; Болничен лист (първичен) № E20210920343 в отпуск от 07.04.2021 г. до 08.04.2021 г. Диагноза по М. G.43.9 – Мигрена неуточнена. Причина 01 / Общо заболяване; Болничен лист (първичен) № E20210699653 в отпуск от 17.05.2021 г. до 22.06.2021 г. Диагноза по М. G50.1 – Атипична лицева болка. Причина 01 / Общо заболяване; Болничен лист (първичен) № E20202474667 в отпуск от 23.06.2021 г. до 22.07.2021 г. Диагноза по М. G93.4 – Енцефелопатия, неуточнена. Причина 01 / Общо заболяване; Болничен лист (първичен) № E20202474790 в отпуск от 23.07.2021 г. до 21.08.2021 г. Диагноза по М. G93.4 – Енцефелопатия, неуточнена. Причина 01 / Общо заболяване; Болничен лист (първичен) № E20211690205 в отпуск от 20.08.2021 г. до 25.09.2021 г. Диагноза по М. G50.1 – Атипична лицева болка. Причина 01 / Общо заболяване.

От данните по административната преписка се установява, че Е. Д. на 11.02.2021 г. е изпълнявала трудовите си задължения на длъжността „супервайзор“, направление „Продажби на частни клиенти“, работно място магазин А1, [населено място], [жк],

[улица], като при връщането на устройство за интернет и телевизия от клиент, което е поставила в кашон на земята навреждайки се и при изправянето си е ударила дясната страна на главата в ръба на рекламна 3D буква на А1. След удара изпитва силна болка в областта на дясната страна на главата. Увреждането, което е получила е атипична лицева болка в дясната страна на главата.

В писмените Обяснения, които е дала жалбоподателя, е посочено, че след удара е „...Седнах на стола със силни болки в главата и Ц. дойде при мен и изобщо нищо не си спомням от този разговор. Седях 30 мин., освен болката в главата се появи световъртеж, гадене и силно зачервяване на очите и дразнене от светлината. След час се влоших много и отидох в спешното отделение на Окръжна болница, като ми казаха за болките в главата да пия аналгин и до 2 – 3 дни, ако получа припадъци или гърчове да се върна при тях за скенер. В следващите две седмици изключително ми се спеше, ходих на работа с болка на главата, продължаваше непрекъснато гадене и виене на свят. Изпитвах и затруднения в работата си, по – бавно мислех, не можех да се сетя за елементарни думи, но реших че е въпрос на време да се оправя.“. По – нататък Е. Д. посочва, че „Началото на април започнаха нетърпими болки в главата, пак виене на свят, гадене, повръщане. Започнах да забравям печката включена! Посетих отново спешното с крещящи болки, пуснаха системи и на другия ден посетих невролог, който изписа обезболяващи. Каза, ако продължат болките и нямам подобрене след няколко дни да се върна за скенер. Така й направих..“.

Обясненията на Ц. Г. потвърждават тези на оспорващата относно времето, мястото и начина на удара на в рекламната буква, както и че пострадалата е отишла по – късно в болница.

При тези данни с разпореждане № 30849 от 03.09.2023 г. длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО (л. 80) не е приело за трудова злополуката, по смисъла на чл. 55, ал.2, т. 1 от КСО, настъпила на 11.02.2021 г. Длъжностното лице е посочили, че за да бъде приета настъпилата злополука за трудова трябва кумулативно да са налице следните предпоставки: внезапно увреждане на здравето; злополуката да е станала с осигурено лице; причинна връзка (функционална зависимост) между изпълнение на трудовите функции и внезапното увреждане; резултат от увреждането – неработоспособност или смърт; неблагоприятният резултат да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не от други обстоятелства.

За да не признае злополуката за трудова, длъжностното лице е посочило, че жалбоподателят не е представила болничен лист от датата на злополуката 11.02.2021 г., а от представената служебна бележка, изх. № 3321 от 03.09.2021 г., издадена от осигурителя, се установява, че същата в периода 11.02.2021 – 17.05.2021 г. е продължила да изпълнява служебните си задължения и е получавала трудово възнаграждение.

Срещу това разпореждане е подадена жалба вх. № 5101-21-668#2 от 29.02.2021 г. по описа на ТП на НОИ С. – град (л. 48 – 51). Същата е разгледана от решаващия орган и е оставена без уважение с решение № 1040 – 21 – 1023 от 06.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. град.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

По искане на жалбоподателя по делото са събрани гласни доказателства чрез изслушването на Съдебно медицинска, допълнителна и тройна съдебно медицинска

експертизи.

СМЕ и ДСМЕ са изготвени от вещото лице д-р Г. О., дм – невролог, която на поставените въпроси е дала следните отговори: Въпреки че ударът не е бил толкова силен и тя не е имала загуба на съзнание, може да се приеме, че е получила леко мозъчно сътресение с последващ церебрастен синдром. Основните симптоми при Церебрастен синдром са именно главоболие, гадене, повръщане, световъртеж. Според експертът това е най-вероятната диагноза за състоянието ѝ след травмата, което е отбелязано и в Амблаторен лист № 373 от 17.03.2022 г. – невролог: Последници от неуточнена травма на главата -п обективно – неврологичен статус – б.о. Церебрастен синдром, за контролен Я.. Вещото лице на следващ въпрос е записало, че според описанието на инцидента, дадено от ищцата, както и от свидетелите, най – вероятно тя е претърпяла лека травма на главата по начина, по който е съобщено от нея и фигурира в медицинската документация. На последния поставен въпрос от СМЕ експертът е посочила, че жалбоподателят е била своевременно прегледана в спешен кабинет, впоследствие и от невролог, проведен е КТ на глава, впоследствие и М.. Поради отказа ѝ да бъде хоспитализирана непосредствено след травмата, е приемала симптоматично лечение амбулаторно и дори е ходила на работа. Поради продължаващи оплаквания и тяхното засилване, тя само по – късно търси лекарска помощ и е хоспитализирана в НК – А.. В отговор на поставения въпрос в ДСМЕ, експертът е посочила, че на базата на представената документация по делото не може да се твърди, че огнището в ляво челно е свързано с травмата на главата вдясно.

И двете експертизи са оспорени от жалбоподателя, но независимо от това, съдът ги кредитира в цитираните части, тъй като кореспондират с приетата и не оспорена тройна СМЕ, в която вещите лица са посочили, че може да се направи обосновано предположение, че ищцата е развила леко изразена клинично форма на преходна енцефалопатия с церебрастен и дискоординационен синдром в течение на една до две години след инцидента, особено по отношение на церебрастения и дискоординиционния синдром. В цялост невропатологичната симптомика е напълно озвучала към момента на изготвяне на заключението, като би могло да се предположи посттравматично обусловена ларвирана форма на тригеминална невралгия на горния клон на десен тригемитнален нерв. Тройната експертиза е приета без оспорване и същата се кредитира от съда.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата срещу решение № 1040 - 21 – 1023 от 06.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е подадена чрез административния орган на 27.10.2021 г. в срока по чл. 118, ал.1 от КСО, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима. Обжалваният административен акт е връчен на 11.10.2021 г., видно от приложеното известие за доставяне ИД PS107100WUTX6 (л.47), а сезирането е направено по пощата и клеймото е от 25.10.2021 г. (43)

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал.1 вр. чл. 146 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Разпореждане № 30849 от 03.09.2021 г. е издадено от компетентен административен орган, съгласно заповед № 1015-21-248 от 07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, а решение № 1040-21-1023 от 06.10.2021 г. от компетентния горестоящ административен орган по смисъла на чл. 117, ал.1, т. 2 от КСО - директора на ТП на НОИ. Съдът приема, че оспорените административни актове са издадени от компетентни административни органи във връзка с отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК и в установената форма по смисъла на чл. 146, т. 2 вр. Чл. 59, ал. 2 от АПК. При постановяването им са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК – непълно установена фактическа обстановка, което е довело до неправилно крайно заключение.

Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност, доколкото спорът между страните е изцяло правен.

Спорът между страните се заключава в това дали станалата злополука с жалбоподателя на работното ѝ място следва да се квалифицира като трудова.

Легалното определение на трудовата злополука като осигурен социален риск е дадено в чл. 55, ал. 1 от КСО. Съгласно този текст, трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Следователно, за да бъде прието увреждане на здравето за трудова злополука по КСО, законодателят е въвел нормативното изискване да са налице кумулативно конститутивните елементи на цитирания чл. 55, ал. 1 от КСО: внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно, неочаквано и непредвидено, еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накарнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло; наличието на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от лицето работа, като по смисъла на разпоредбата увреждането трябва да е претърпяно през време и във връзка с извършваната работа, по повод на работата или при действия, които са извън непосредственото изпълнение на трудовата норми, съдействащи за нейното изпълнение; приятен резултат от увреждането - за трудова злополука се приема само това внезапно здравословно увреждане, което е причинило временна или трайна неработоспособност или смърт; причинна връзка - такава е налице, когато неблагоприятният резултат /неработоспособността, респ. смъртта/ е пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства; злополуката да е станала с осигурено за този риск лице.

Страните не спорят, че са налице два от елементите на фактическия състав на чл. 55, ал. 1 от КСО - внезапно увреждане на здравето, довело до временна нетрудоспособност на осигурено лице. Те не могат да стигнат до съгласие дали увреждането е станало през време и във връзка с извършваната работа, по повод на извършваната работа или по повод на извършваната работа, или при извършване на всяка друга работа в интерес на предприятието. Безспорно установено е, че на 11.02.2021 г. жалбоподателят е претърпяла злополука по време и по повод на извършваната от нея работа в търговски обект на А1 България, изразяваща се в удар в главата при изправяне в рекламна 3D буква А1.

Следователно спорният момент е дали претърпеният удар от жалбоподателя по време и по повод извършваната от нея работа е причина за влошаване на здравето ѝ в

последствие, както и дали следва да се квалифицира като трудова злополука. Не е спорно, че по време и по повод на извършваната работа Е. Д. е ударила главата си. Не е налице съгласие между страните дали въпросното нараняване е трудова злополука, т.е. спорът е материално правен и следва да се разреши на базата на събраните гласни доказателствени средства – ТСМЕ, приетите писмени доказателства и даденото легално определение в чл. 55, ал. 1 от КСО.

Настоящият съдебен състав приема, че е налице и спорната кумулативна предпоставка – внезапно увреждане на здравето, причинено от удар в главата на оспорващата по време и във връзка с извършваната от нея работа. Нито ответника, нито заинтересованата страна отричат факта за внезапното увреждане на оспорващата. Ответникът, базирайки се на Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ), не приема това внезапно увреждане за трудова злополука, тъй като болничните листове са издадени в следствие, но без да се съобрази с факта, че става въпрос за увреждане на главата, което обичайно не се съпровожда с външни видими симптоми, освен ако не е свързано с нараняване на меките тъкани и кожата.

Причинно следствената връзка между увреждането, симптомите и хоспитализирането на жалбоподателя бе установено в хода на съдебното дирене от приетата без оспорване ТСМЕ, която се кредитира от съда.

С оглед горното следва извод, че е налице и изискуемата от чл. 55, ал. 1 от КСО предпоставка - внезапно увреждане на здравето по време и по повод на извършвана работа. Увреждането е довело до временна неработоспособност, удостоверена от органите на медицинската експертиза, с което е изпълнено и това изискване на закона. Следователно неправилно и незаконосъобразно ответникът е отказал да признае злополуката, станала на 11.02.2021 г. с Е. Д., за трудова. Този негов извод е незаконосъобразен, поради което решението му и потвърденото с него разпореждане на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО следва да се отменят и делото да се върне на компетентния орган за ново произнасяне.

По тези съображения жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

При този изход на спора трябва да се уважи направеното искане от жалбоподателя за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 3440,00 лв. възнаграждение на вещите лица и 1200,00 лв. с ДДС – адвокатско възнаграждение за един адвокат. Водим от горното и на основание чл. 118, ал.2 от КСО във връзка с чл. 173, ал.2, пред. 2 във връзка с чл. 172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040 – 21 – 648 от 02.11.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 5101-21-668#2 от 29.09.2021 г. на Е. И. Д. (Д.) срещу Разпореждане №

30849 от 03.09.2021 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО и същото е потвърдено.

ИЗПРАЩА административната преписка на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ – С. град, за ново произнасяне по декларация за трудова злополука вх. № 668 от 03.09.2021 г. по описа на ТП на НОИ – С. град в установените за това срокове, при съблюдаване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Националният осигурителен институт да заплати на Е. И. Д. (Д.), ЕГН [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноси за възнаграждение на вещи лица в размер на 3 440,00 (три хиляди четиристотин и четиридесет) лева.

ОСЪЖДА Националният осигурителен институт да заплати на Е. И. Д. (Д.), ЕГН [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1 200,00 (хиляда и двеста) лева с ДДС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: